

Sindikati traže od zaposlenih 1 posto plaće - 500 mln kuna godišnje

Svi moraju plaćati novi doprinos jer se koriste blagodatima kolektivnih ugovora, argument je sindikalnih

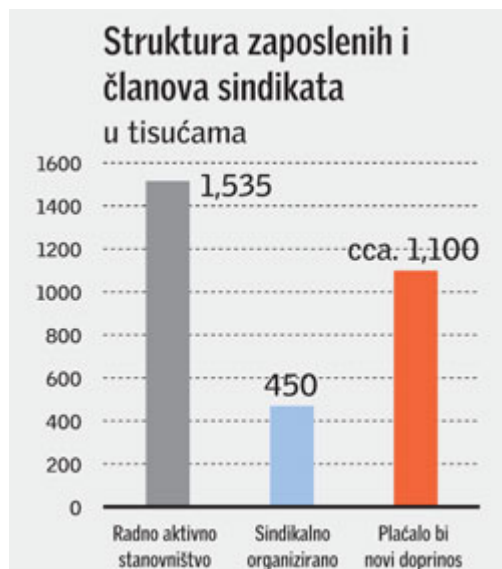
Radno aktivna populacija, u kojoj je 1,535.842 Hrvata (HZMO-a za veljaču) uskoro bi mogla dobiti novi "harač" na plaće. Dio sindikalnih središnjica odlučio je opet aktualizirati "doprinos solidarnosti". Traže 0,5 do jedan posto od neto plaća svih zaposlenih, neovisno jesu li u sindikatu. Forsiraju i izmjene Zakona o radu. Cilj nije poboljšati srezana prava radnika, nego samo uzeti još kuna.

Vilim Ribić

Podrška premijera

Premda autori u uvodu dokumenta koji kruži sindikalnom scenom (Poslovni dnevnik ima kopiju), podsjećaju da je 2005. godine Ustavni sud ukinuo sve članke iz ZOR-a kojima se i tada htio nametnuti "doprinos solidarnosti", iznova su domišljato krenuli u akciju tražeći žurni postupak. Najžešći zagovornik te inicijative je Vilim Ribić, predsjednik Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja u kojem je 10.585 članova, a podupire ga Boris Kunst. Važniji od Kunsta i njegovih iz Glasa HR je premijer Ivo Sanader. Ribiću i Kunstu navodno je zajamčio dovoljno ruku iz redova vladajućih za žurno usvajanje zakona. Nepoznati su argumenti s kojima je premijeru predstavljen projekt, na godišnjoj razini težak stotine milijuna kuna. Bit će da je nasjeo blagolagoljivim sindikalcima. Možda i stoga što s iskazanom skrbi za socijalnu dimenziju u EU ostavlja dobar dojam. Tko podržava Sanaderove ambicije, ne bi mu u predizborno vrijeme servirao ideje takve naravi. Dok Vlada širokogrudno (često i nezasluženo) nagrađuje određene populacijske skupine, nerazumno je podržati porez od kojega će korist imati sindikalni lideri, a ne članstvo. Pod krinkom svekolike brige za zaštitu radničkih prava sindikalci uz blagoslov Banskih dvora žele osnovati Agenciju za radne odnose, koja će u startu angažirati ravnatelja i osam članova upravnog vijeća. Nakon što se godišnje, ovisno o stopi doprinosa koja će biti usvojena, od milijun i nešto Hrvata uzme gotovo 500 milijuna kuna (planiraju biti i na jaslama državnog proračuna), upravno vijeće Agencije brinut će o "organizaciji seminara, analizi radnih i socijalnih odnosa, izdavanju stručnih publikacija, informiranju zaposlenika i poslodavaca..." Najkraće, ništa novo i već neviđeno (u odnosu na potrebe tržišta i neučinkovito) u organizacijskom ustroju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje kojemu bi Agencija doslovce bila "jednojajčani blizanac", ali financijski neovisan i moćan. Argument Ribića, Kunsta i ostalih je da zaposleni koji nisu članovi sindikata moraju plaćati "doprinos solidarnosti" zato što uživaju u blagostanju kolektivnih ugovora. Stoga trebaju participirati u troškovima kolektivnog pregovaranja. Zapravo uz potporu politike pokušavaju dugoročno osigurati vlastite pozicije, sve jače ugrožene zbog osipanja članstva i manjka kuna.

SSSH suzdržan

Vrh SSSH-a za sada na inicijativu gleda suzdržano. Raspravljali jesu, no Poslovni dnevnik doznaje da su stručne službe najjače sindikalne središnjice upozorile Anu Knežević i ostatak predsjedništva da je "doprinos solidarnosti neprihvatljiv u predloženom obliku". U dva granska sindikata SSSH-a, poljoprivredno-prehrambenom i ugostiteljstva, protiv su "doprinosa solidarnosti". Procjenjuje se da je sindikalno organizirano 400-450 tisuća zaposlenih, a mnoge središnjice ne objavljuju podatke. Poznato je da SSSH-a ima više od 210.000 i NHS Krešimira Severa oko 87.000 članova. Osipanje članstva traje od vremena kada su iz jedinog sotsindikata nastali novi, a generacije stasale po državnom osamostaljenju ne pokazuju zanimanje za sindikat. Većina sindikalnih poglavara odavno ne dijeli sudbinu svoga članstva. U nedostatku projekata kojima bi potaknuli učlanjivanje više od milijun zaposlenih, u strahu da će gubiti i ostatak članstva, doista je najbezbolnije proglasiti obvezni doprinos, iz kojeg bi financirali analize socijalnih odnosa, izdavanje publikacija, ali i svoje plaće, putovanja...